

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM (första avdelningen)
den 18 december 1997

Mål T-57/96

Livio Costantini
mot
Europeiska gemenskapernas kommission

”Tjänstemän – Ändring av tjänstgöringsorten – Återvändande till den
ursprungliga tjänstgöringsorten – Bosättningsbidrag – Dagtraktamente”

Fullständig text på italienska II - 1293

Saken: Talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut att inte betala
sökanden bosättningsbidrag eller då han återvände till sin ursprungliga
tjänstgöringsort efter ett förordnande utanför sin institution.

Utgång: Ogiltigförklaring och ogillande i övrigt.

Resumé av domen

Sökanden, som är tjänsteman vid kommissionen och tjänstgör vid Gemensamma forskningscentret i Ispra, förordnades genom kommissionens beslut att tjänstgöra vid Internationella atomenergiorganet i Wien från och med den 1 januari till och med den 31 december 1993. Detta förordnande förlängdes senare till och med den 28 februari 1995. Under denna period var sökanden bosatt tillsammans med sin maka i Wien. I detta avseende svarade kommissionen i enlighet med bilaga X till Tjänsteföreskrifter för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna (tjänsteföreskrifterna) för hyreskostnaderna för en bostad i Wien och betalade sökanden det bosättningsbidrag och det dagtraktamente som föreskrivs i artiklarna 5 och 10 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna.

Då sökanden återvände till Ispra den 1 mars 1995, begärde han "återflyttningsbidrag" och dagtraktamente. Administrationen avslog denna begäran i två skilda meddelanden av den 17 maj 1995 respektive den 26 juli 1995 (beslut).

Den enda grunden: Åsidosättande av artiklarna 5 och 10 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna

Att administrationen stöder sig på en oriktig rättslig grund utgör felaktig rättstillämpning, men detta innebär inte att det administrativa beslutet i fråga skall ogiltigförklaras, om detta rent formella val av grund inte har haft något avgörande inflytande på administrationens bedömning och således på innehållet i det omtvistade beslutet. I det föreliggande fallet hade valet av den rättsliga grunden till att sökanden tillfälligt förflyttades till Wien inte haft något avgörande inflytande på innehållet i det omtvistade beslutet (punkterna 23 och 24).

Hänvisning till domstolen den 3 december 1996, C-268/94, Portugal mot rådet, REG 1996, s. I-6177, punkt 79; förstainstansrätten den 5 juni 1996, T-75/95, Günzler Aluminium mot kommissionen, REG 1996, s. II-497, punkt 55

Vad gäller bosättningsbidraget, innebär den omständigheten att artikel 5.1 i bilaga VII i tjänsteföreskrifterna föreskriver en förmån som utgår med fast belopp att när en tjänstemans bosättning styrks genom uppvisande av de handlingar som krävs i artikel 5.3 andra stycket, är den berörde inte skyldig att visa att han faktiskt har haft kostnader. När en tjänsteman uppmanas att byta bosättningsort för att arbeta på en ny tjänstgöringsort skall under dessa omständigheter ersättning utgå till honom, om det inte föreligger några särskilda omständigheter som kan jämföras med missbruk av rättigheter (punkterna 28 och 29).

Hänvisning till domstolen den 9 november 1978, 140/77, Verhaaf mot kommissionen, REG 1978, s. 2117, punkterna 18 och 22; generaladvokaten Sir Gordon Slynn's förslag till avgörande till dom vid domstolen den 18 mars 1982, 90/81, Burg mot domstolen, REG 1982, s. 983, 995; förstainstansrätten den 30 januari 1990, T-42/89, Yorck von Wartenburg mot parlamentet, REG 1990, s. II-31, punkt 23; förstainstansrätten den 4 juli 1990, T-42/89, OPPO, parlamentet mot Yorck von Wartenburg, REG 1990, s. II-299, punkt 20; förstainstansrätten den 12 december 1996, T-33/95, Lozano Palacios mot kommissionen, REG 1996, s. II-1535, punkt 62; förstainstansrätten den 12 december 1996, T-74/95, Monteiro da Silva mot kommissionen, REG 1996, s. II-1559, punkt 62

Vad gäller dagtraktamentet, föreskriver artikel 10 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna att en tjänsteman som kan styrka att han har måst byta bosättningsort för att uppfylla kraven i artikel 20 i tjänsteföreskrifterna har rätt till dagtraktamente fram till den dag då han har genomfört flytten. Detta traktamente, som endast kan beviljas under viss tid, syftar till att kompensera för de kostnader och den olägenhet som orsakas av behovet att byta bosättningsort eller tillfälligt flytta till tjänstgöringsorten, medan tjänstemannen samtidigt, även då tillfälligt, behåller sin bostad på sin anställningsort eller tidigare tjänstgöringsort (punkt 40).

Hänvisning till domstolen den 5 februari 1987, 280/85, Mouzourakis mot parlamentet, REG 1987, s. 589, punkt 9; förstainstansrätten den 10 juli 1992, T-63/91, Benzler mot kommissionen, REG 1992, s. II-2095, punkt 20

Sökanden kunde i det föreläggande fallet inte bevisa sina kostnader eller sin olägenhet till följd av återflyttningen till sitt eget hem i Ispra, som han hade haft kvar till sitt förfogande under vistelsen i Wien. Av detta följde att sökandens situation inte på något sätt motsvarade syftet med artikel 10 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna, mot bakgrund av vilket denna bestämmelse skall tolkas och tillämpas. Talan ogillades följaktligen till den del den grundades på åsidosättande av artikel 10 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna (punkterna 41 och 42).

Domslut:

Kommissionens beslut att inte betala sökanden bosättningsbidrag ogiltigförklaras.

Kommissionen förpliktas att till sökanden utge beloppet av det bidrag som föreskrivs i artikel 5.3 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna jämte 8 procents ränta från och med dagen för begäran.

Talan i övrigt ogillas.